

L'aparador

Sara Vancells
scultura@avui.com

Els llibres més venuts

22.03.06 - 28.03.06

Amb la col·laboració de les llibreries FNAC, Documenta, Proa-Espais, Ona, Laie, Llibreria 22, Catalònia, Casa del Llibre, Robafaves...

Ficció

1	Bogeries de Brooklyn	P. Auster EDICIONS 62
2	Harry Potter i el misteri del príncep	J.K. Rowling EMPÚRIES
3	Farsa	M. Serra PLANETA
4	Laura Sants	E. Teixidor COLUMNNA
5	Tor. Tretze cases i tres morts	C. Porta LA CAMPANA
6	L'església del mar	I. Falcones ROSA DELS VENTS
7	Nocturn de primavera	J. Pla DESTINO

No-ficció

1	A peu per Aragó	J.M. Espinàs LA CAMPANA
2	Cristòfor Colom, príncep de Catalunya	J. Bilbeny PROA
3	El viatge a la felicitat	E. Punset COLUMNNA
4	La ciència de la salut	V. Fuster COLUMNNA
5	He dit	A. Buenafuente COLUMNNA
6	Èric i l'Exèrcit del Fènix	E. Bertran PROA
7	El quadern de bitàcola	F. Ramon-Cortés LA MAGRANA

LLIBRE	AUTOR	DE QUÈ VA	FRASE
 Receptes per dormir bé Eduard Estivill i Mirta Averbuch Rosa dels Vents Barcelona, 2006	E l doctor Eduard Estivill (Barcelona, 1948) és pediatre i neurofisiòleg, responsable de la Clínica del Son Estivill de l'Institut Dexeus. A més d'assajos com el que us presentem, és autor de llibres per a nens. La doctora Mirta Averbuch (Buenos Aires, 1952) és neuròloga i directora del Centro Integrativo de Medicina del Sueño de Buenos Aires. Des de fa 15 anys també es dedica a la docència.	Com sol ser habitual en els llibres d'Estivill, <i>Receptes per dormir bé. Idees pràctiques perquè res no us tregui el son</i> , combina l'amenitat i el rigor científic. En aquesta ocasió ens ofereixen sistemes senzills i eficaços, adaptats a diferents ocasions i etapes de la vida, que ens ensenyen a preveure, detectar i resoldre els trastorns més comuns del son. Una manera per garantir el descans.	“Encara que sigui una activitat que fem cada dia i que ens ocupa una tercera part de la nostra vida, tenim molts dubtes sobre què és el son i com funciona”
 L'illa del Guacamai Josep M. Ballarín Dèria Editors Barcelona, 2006	M ossèn Ballarín va néixer a Barcelona, va anar als escolapis de Balmes, va formar part de la Lleva del Biberó, va patir sis anys de tisis i ha estat capellà (encara ho és) durant més de cinquanta anys. Fa molts anys que col·labora als mitjans de comunicació, com ara l'AVUI. Ha publicat més de 40 llibres i ara hi torna amb aquest, que ell considera un divertiment.	Ballarín imagina l'illa dels Guacamai allà al Carib. Només hi ha lloros i uns homes guacamaís sense vestimenta ni telèfon. Un dia, tip dels dos Pinçons, arriba el Colom de les Amèriques i fill de Tarroja que, sense adonar-se'n, es troba casat amb una guacamaia d'ulls tendres. Amb el <i>descubrimiento</i> , la tranquil·litat de mil·lennis se n'anirà en orris. Un llibre ben diferent dels anteriors de Ballarín.	“Els qui teniu la flaca dels mapes, com jo la tinc, no cerqueu pas enlloc l'illa del Guacamai. No existeix”
 Max i el geni de l'enginy Àngels Navarro i Mariona Cabassa Beascoa Barcelona, 2006	À ngels Navarro és psicòloga i especialista en jocs d'enginy. Ha publicat diversos llibres relacionats amb l'enginy en editorials com ara Timun Mas, El Aleph i Empúries. Mariona Cabassa és una reconeguda il·lustradora en el món dels mitjans de comunicació i en l'editorial. Ha col·laborat en ocasions anteriors amb Àngels Navarro i formen un tàndem de fet.	Aquest conte il·lustrat, <i>Max i el geni de l'enginy</i> , es pot complementar amb <i>Juga amb l'Eugeni a jocs d'enginy</i> , també de Navarro i Cabassa i publicat a Beascoa. El primer és la història del Max, un nen nou al poble que un dia coneix l'Eugeni, es fan amics i la vida del Max canvia. El segon llibre està format per molts jocs d'enginy per a nens i inclou una guia pedagògica per als pares.	“En Max era un nen que se sentia trist i avorrit perquè sempre estava sol, fins que va començar a engrescar-se buscant solucions als jocs del geni de l'enginy”
 El arte Juanjo Sáez Random House Mondadori Barcelona, 2006	J uanjo Sáez (Barcelona, 1972), abans de professionalitzar-se fins allà on ha pogut com a dibuixant, va estudiar a l'Escola Massana, època en què, amb uns amics, va fundar la revista <i>Círculo Primigenio</i> , que li va obrir les portes al món de la il·lustració, l'humor i la crítica gràfica. Fa dos anys va publicar l'exitós <i>Vivendo del cuento</i> , pel qual va rebre el premi Junceda.	Barrejant l'assaig, l'autobiografia i la novel·la, però amb una base sòlida d'il·lustracions, Sáez reconstrueix, versiona, critica i analitza diferents capítols de la història de l'art, i ens ho mostra a través d'una conversa imaginària amb la seva mare, amb la qual passeja per museus i per records familiars. Una novel·la gràfica d'aprenentatge vital amb convidats com ara Picasso, Dalí, Warhol, Chillida...	“La gente sencilla se escuda diciendo que no lo entienden [a Picasso], cuando en realidad piensan «¡qué cosa más fea!». Ellos tienen razón”
 Salvador Alsius Catalunya sexual La Campana Barcelona, 2006	S alvador Alsius és periodista i sociòleg. Ha alternat la docència i l'exercici del periodisme. Actualment és degà de la Universitat Pompeu Fabra. A més de ser recordat per la seva etapa de conductor de <i>Telenotícies</i> a TV3, ha publicat diversos llibres, com ara <i>Hem perdut l'oremus. Petita enciclopèdia de la cultura catòlica (per a joves que no saben i grans que no recorden)</i> .	En aquest extens (531 pàgines) estudi sociològic, Salvador Alsius ens ofereix el fruit de la seva recerca per tot el que té relació amb el sexe, però centrant-se en el territori català. Ens parla de l'educació sexual a nens i nenes, el cine pornogràfic que es fa a Catalunya, les moltes maneres de ser gai o lesbiana, la moda de l'intercanvi de parelles, els <i>sex shops</i> , el sado-masochisme, la prostitució...	“A les parets no hi ha [...] pòsters d'actrius [porno-gràfiques] amb actituds provocatives, sinó fotos d'unes colònies de pingüins sobre la neu. Aixó sí, van despullats”
 De re coquinaria Attilio A. Del Re (edició) Alba Editorial Barcelona, 2006	A ttilio A. Del Re és llicenciat en química, mestre d'orgue i composició organística, professor de química agrària i, actualment, professor de bioquímica general a la Facultat de Ciències Agràries de la Universitat Catòlica de Milà. Creador i investigador, les seves passions són la composició musical, la transformació dels aliments i els models matemàtics de l'ambient.	Aquest llibre, <i>De re coquinaria. Marco Gavio Apicio. Antologia de recetas de la Roma imperial</i> , és un manual de cuina antiga basat en una traducció parcial d' <i>Artis magistero libri X</i> . Ofereix algunes receptes que es van fer servir a les grans cuines patrícies i imperials. L'autor afirma que qui segueixi fil per randa les explicacions que ell ha recollit, podrà tastar els plats que menjaven els emperadors.	“Un denominador común de la mayor parte de los platos es su gran aprovechamiento: al prepararlos he observado que la mayoría están mejor el día después”

Àtic Segona

“El sexe és hereditari. Si els teus pares no l'haguessin tingut, tu no podries practicar-lo”

(Joseph Fischer)

Mateu Lego

Fischer verbalitza una evidència en què probablement molts no havíem reflexionat, de manera conscient, perquè l'instint de conservació de l'espècie ja s'encarrega des de fa milers d'anys que ho tinguem present. Quan, de cop, ens vénen unes ànsies fornadores sense aturador, no hem de buscar l'explicació en l'atractiu d'un altre: el motiu és que estem sotmesos a un mandat genètic... oi? Gràcies a aquesta cadena hereditària la Humanitat continua creixent. I això és bo? Tinc moments d'eufòria d'origen desconegut o directament injustificada en què podria opinar que com

més serem més riurem. En altres períodes de temps donaria els genitals a canvi de poder extraviar-me en una illa deserta (si fos deserta no em caldrien els genitals, esclar que Woody Allen assegura que “la masturbació és fer sexe amb algú a qui estimes”, falta que t'estimis, doncs). I és que tot i els antinaturalts vots de castedat, el sexe és un dels motors del món, com evidència aquest proverbi: “Un dia vaig llegir que fumar era dolent i vaig deixar de fumar. Un dia vaig llegir que beure alcohol era dolent i vaig deixar de beure. Un dia vaig llegir que fornir era dolent i vaig deixar de llegir”.